

РЕШЕНИЕ

№ 4406

гр. София, 13.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.10.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Аглика Адамова
Ива Кечева

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на
прокурора Златева, като разгледа дело номер **4806** по описа за **2011** година
докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С Решение по НАХД № 10336/2010 г. Софийски районен съд, НК, 99 състав, е
потвърдил Наказателно постановление № АМ 5218/29.12.2009 г., издадено от Зам.
–началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на М. А. В., ЕГН [ЕГН] от
[населено място], на осн. чл. 174, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, е наложено административно
наказание "глоба" в размер на 350 лева и наказание "лишаване от право да управлява
МПС" за срок от десет месеца за нарушение на чл. 5, ал. 2, т. 3 от ЗДвП (отм. ДВ, бр.
54 от 2010 г.).

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от М. А. В., чрез адв. А. Т., с
която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено, като вместо него се
постанови друго решение по същество, с което да се отмени наказателното
постановление. Твърди се, при издаване на АУАН респ. НП административно –
наказващия орган не е взел предвид смекчаващите вината обстоятелства като
„субективни преживявания и лични преценки за нарушителя „, вкл. и подбудите на
нарушителя. Поддържа се също така, че в конкретния случай, наложеното наказание
не съответства на тежестта на извършеното нарушение.

Жалбоподателят не ангажира доказателства.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взима
становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В атакуваното решение съдът е приел, че на 07.12.2009г. около 02,20 ч. в [населено място], по [улица] в близост до кръстовището с [улица] касатора В. управлявал автомобил "Х. С." с ДК [рег.номер на МПС] под въздействието на алкохол, което е установено чрез изпробване с алкотест – „Дрегер” 7410+ № 0095, като взетата проба показала концентрация на алкохол в кръвта 0,85 на хиляда. На водача бил издаден и връчен талон за медицинско изследване № 0344931 за изследване в I-ва Градска болница, след което последният не дал кръвна проба.

На същата дата бил съставен акт за установяване на административно нарушение, като в него била възпроизведена посочената фактическа обстановка и била посочена като нарушена разпоредба чл. 5, ал. 2, т. 3 от ЗДвП. Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение било издадено и атакуваното Наказателно постановление № АМ 5218/29.12.2009 г., издадено от Зам. –началник отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което М. А. В., на осн. чл. 174, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 350 лева и наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от десет месеца за нарушение на чл. 5, ал. 2, т. 3 от ЗДвП.

Тази фактическа обстановка съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелите Е. З. П. и Г. С. Г..

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено, тъй като при ангажиране на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила и извършването на това административно нарушение било установено по несъмнен и категоричен начин.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. Правилно СРС е приел, че извършването на нарушението по чл. 5, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, за което е ангажирана отговорността на М. А. В., се установява по безспорен начин от доказателствата по делото и конкретно от разпита на свидетелите П. и Г., които са възприели лично извършването му, както и състоянието на водача на МПС.

Касационната инстанция не споделя становището в жалбата, че административно – наказващия орган не се е съобразил със смегчаващите вината обстоятелства и не е взел предвид „субективните преживявания и лични преценки на нарушителя”. Същите са ирелевантни към предмета на спора.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че първоинстанционният съд е изследвал задълбочено и обстоятелствено събрания по делото доказателствен материал. Доказателствата в случая са безпротиворечиви и кореспондиращи помежду си. Въз основа на тях се установява по безспорен начин извършеното административно нарушение - управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта 0,85 % на хиляда, установено по надлежен ред, като нарушителят не се явил в медицинското заведение, посочено в издадения му талон за медицинско изследване.

Най-накрая, първоинстанционният съд е изложил ясни съображения относно приложението на нормата на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП от административния орган, като е отчетел всички отегчаващи отговорността обстоятелства, свързани с наложените

административни наказания "глоба" и "лишаване от право за управление на МПС". Посочените санкции и техният индивидуализиран размер, както правилно посочва районният съд, в своята съвкупност ще постигнат целите на наказанието и ще действат поправително върху нарушителя.

По изложените съображения, Административен съд – София- град, IV касационен състав:

Р Е Ш И:

Оставя в сила Решение по НАХД № 10336/2010 г. Софийски районен съд, НК, 99 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.